

- artikel 4, stk. 2, artikel 5-7 og 20 i samt bilag I til den delegerede forordning
- gennemførelsesforordningens artikel 4.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat otte anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner de i sag T-391/22, Société générale m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, fremsatte.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 255, s. 1).
- (²) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/81 af 19.12.2014 om ensartede betingelser for anvendelse af forordning nr. 806/2014 for så vidt angår ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond (EUT 2015, L 15, s. 1).
- (³) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til direktiv 2014/59 for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

Sag anlagt den 5. juli 2022 — Dexia Crédit Local mod Den Fælles Afviklingsinstans

(Sag T-411/22)

(2022/C 311/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Dexia Crédit Local (Paris, Frankrig) (ved advokat H. Gilliams og J.-M. Gollier)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 11. april 2022 om beregning af ex ante-bidrag for 2022 til Den Fælles Afviklingsfond med referencenr. SRB/ES/2022/18 annulleres.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 69, stk. 2, i forordning nr. 806/2014 (¹), for så vidt som den fastsætter målniveauet for 2022 til en ottendedel af 1,6 % af de dækkede indskud i de medlemsstater, der deltager i Afviklingsfonden.
2. Andet anbringende om, at delegeret forordning 2015/63 (²) er ulovlig:
 - idet den tilsidesætter proportionalitetsprincippet, for så vidt som beregningen af ex ante-bidrag til Afviklingsfonden for det første ikke er i overensstemmelse med de mål, der forfølges med forordning nr. 806/2014, for det andet ikke tager hensyn til den omstændighed, at sagsøgeren er et kreditinstitut, som er sat under afvikling og omfattet af en statsgaranti, med hensyn til hvilken Afviklingsfonden principielt aldrig vil blive brugt, og for det tredje gør dets velordnede afvikling dyrere
 - idet den tilsidesætter ligebehandlingsprincippet, for så vidt som den behandler institutter, der er sat under afvikling og omfattet af en statsgaranti, på samme måde som institutter, der er i drift.
3. Tredje anbringende, som fremsættes subsidiært, om, at Afviklingsinstansen har tilsidesat proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet af de samme grunde som dem, der er anført under det andet anbringende, for så vidt som Afviklingsinstansen ikke har overholdt disse principper, idet den uden justering har anvendt bestemmelserne i delegeret forordning nr. 2015/63 på sagsøgeren.

4. Fjerde anbringende om manglende retsgrundlag for artikel 5, 69 og 70 i forordning nr. 806/2014, for så vidt som disse bestemmelser blev vedtaget på grundlag af artikel 114 TEUF, selv om de ikke vedrører tilnærmelse af lovgivningerne.
5. Femte anbringende om manglende retsgrundlag for artikel 5, 69 og 70 i forordning nr. 806/2014, for så vidt som disse bestemmelser blev vedtaget på grundlag af artikel 114 TEUF, selv om de er fiskale bestemmelser.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 255, s. 1).
- (²) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til direktiv 2014/59 for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

Sag anlagt den 7. juli 2022 — BNP Paribas mod Den Fælles Afviklingsinstans

(Sag T-420/22)

(2022/C 311/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BNP Paribas (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi og M. Dalon)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres afgørelse nr. SRB/ES/2022/18 af 11. april 2022 om beregning af ex ante-bidrag for 2022 til Afviklingsfonden, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- I henhold til artikel 277 TEUF fastslås det, at følgende bestemmelser i SRM-forordningen (¹), gennemførelsesforordningen (²) og den delegerede forordning (³) ikke finder anvendelse:
 - SRM-forordningens artikel 69, stk. 1, artikel 69, stk. 2, artikel 70, stk. 1, og artikel 70, stk. 2, litra a) og b)
 - artikel 4, stk. 2, artikel 5-7 og 20 i samt bilag I til den delegerede forordning
 - gennemførelsesforordningens artikel 4.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner de i sag T-391/22, Société générale m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, fremsatte.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 255, s. 1).

(²) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/81 af 19.12.2014 om ensartede betingelser for anvendelse af forordning nr. 806/2014 for så vidt angår ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond (EUT 2015, L 15, s. 1).

(³) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til direktiv 2014/59 for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).